ततःसमागतान्दिब्येँदेहैरंतरिक्षेत्वसमीपंत्राप्तान् ॥ दिवि तत्तदुचितस्वर्गस्थापयित्वा स्वयंभगवदागमनाद्धृष्टेर्देवैःसह महित्रदिवं स्वलोकंजगाम ॥ २८ ॥ कतक ० ॥१०९॥ 👸 उ०क्रां० इतिश्रीरा०वा०उ०दशोत्तरशततमःसर्गः ॥ ११०॥ ॥ ७॥ ॥ ७॥ अथतत्काव्यफलोपदेशः ॥ एतावदिति ॥ सोत्तरं उत्तरकांडसिहतं ॥ बसणाच 👸

तुर्मुखेन भगवद्वतारचरितविषयत्वात्पूजितं ॥ किंचब्रह्मिभिब्न्हार्षिभिःपूजितं ॥ ब्रह्मणात्वयंप्रवर्त्यं वाल्मीकिनाकारितत्वात्सर्वाख्यानेभ्यः प्रशस्तंरामायणमितिख्यातं ॥ प रानंदमयोरामोअयतेश्रवणादिभिः ॥ अतोस्यअभिधापुण्यारामायणमितीरिता ॥ वाल्मीकिनाक्तमेतदाख्यानमेतावदेव एतावत्श्लोकसर्गकांडसंख्याकमेव नन्यूनंनाधिक क्रिक्ति । वाल्मीकिनाक्तमेतदाख्यानमेतावदेव एतावत्श्लोकसर्गकांडसंख्याकमेव नन्यूनंनाधिक क्रिक्ति । वाल्मीकिनाक्तमेतदाख्यानमेतावदेव एतावत्श्लोकसर्गकांडसंख्याकमेव नन्यूनंनाधिक क्रिक्ति । वाल्मीकिनाकतमेतदाख्यानमेतावदेव एतावत्श्लोकसर्गकांडसंख्याकमेव नन्यूनंनाधिक विकास । वाल्मीकिनाकतमेतदाख्यानमेतावदेव एतावत्श्लोकसर्गकांडसंख्याकमेव नन्यूनंनाधिक वाल्मीकिनाकतमेत्र । वाल्मीकिनाकतमेतदाख्यानमेतावदेव एतावत्श्लोकसर्गकांडसंख्याकमेव नन्यूनंनाधिक वाल्मीकिनाकतमेत्र । वाल्मीकिनाकतमेतदाख्यानमेतावदेव एतावत्श्लोकसर्गकांडसंख्याकमेव नन्यूनंनाधिक वाल्मीकिनाकतमेत्र । वाल्मीकिनाकतमेत्र

ततःस्मागतान्सर्वान्स्थाप्यलोकगुरुदिवि ॥ ॡष्टैःप्रमुदितैर्दवैर्जगामित्रदिवंमहत् ॥ २८ ॥ इत्यापेश्रीम०वा०उ०दशाधिकशतत ु एतावदेतदाख्यानंसोत्तरंब्रह्मपूजितं॥ रामायणमितिख्यातंमुख्यंवाल्मीकि मःसर्गः॥ ११०॥ ાલા ં नारुतं॥ १॥ ततः प्रतिष्ठितोविष्णुः स्वर्गलोकेयथापुरा ॥ येनव्याममिदंसर्वेत्रैलोक्यंसचराचरं॥ २॥ ततोदेवाःसगंधर्वाःसिद्याश्रपर मर्षयः॥नित्यंश्यण्वंतिसंहष्टाःकाव्यंरामायणंदिवि॥३॥ इदमाख्यानमायुष्यंसोभाग्यंपापनाशनं॥रामायणंवेदसमंश्रादेपुश्राव येद्धधः॥ ४॥ अपुत्रोलभतेपुत्रमधनोलभतेधनं॥ सर्वपापैः प्रमुच्येतपादमप्यस्ययः पठेत् ॥५॥ पापान्यपिचयः क्र्यादहन्यहिनमान वः॥पठत्येकमपिश्लोकंपापात्सपरिमुच्यते॥६॥वाचकायचदातव्यंवस्रंधेनुहिरण्यकं॥वाचकपरितुष्टेनुतुष्टाःस्युःसर्वदेवताः॥७॥

मित्यर्थः ॥१॥ अथपूर्वसर्गरत्तानुवादपूर्वं काव्यस्यापवर्गातसाधकत्वेनश्रोतव्यार्थत्वप्रतिपादनं ॥ ततइति ॥ ततोभक्तजनस्यस्वर्गपापणानंतरं स्वयमपिविणुरुपेंद्रत्वंप्राप्तः॥ स्वर्गलोके उपेंद्रलोके यथापुरायथापूर्वे प्रतिष्ठितः॥एवंतर्हिसपिरच्छेदःकिसनेत्याह ॥ येनेति॥ येनसचराच्रंसर्वजैलोक्यं जगदुपादानत्वेनव्याप्तं ॥स्वर्गप्रतिष्ठितत्वंतु मनुष्य देहधारणवन्मायिकमितिभावः ॥ २ ॥ ततः अस्यकाव्यस्यजगदुपादानकारणावतारचरित्राख्यानत्वतः ॥ देवादयोपि दिव्यंरामायणं दिविशृण्वंति ॥ ३॥ यतएवमतइद्मा ख्यानमायुष्यमिति ॥ श्रुतंपिठतंच सदायुर्जनकमित्यर्थः ॥ सौभाग्यं सौभाग्यवर्धनं ॥ वेदसमं वेदवद्गस्रविषयत्वेपि पौरुषयत्वेनवेदतः किंचिन्यूनमित्यर्थः॥ ४॥ ५॥ ६॥ ७॥